

19

משרד החינוך וההדרכה - המחלקה לתרבות הורנית
ג ל י ו נ ו ת ל ע י ו ן ב פ ר ש ת ה ש ב ו ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ - שנת החשק-עשרה

ה א ז י נ ו (תשי"ך)

לי"ב מ"ד - מ"ז

א. שאלה כללית

שים לב: מ"ד: ...וידבר את כל דברי השירה הזאת
מ"ה: ושכל משה לדבר את כל הדברים האלה
מ"ו: ויאמר שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום את בניכם לשמור לעשות את כל דברי החורה הזאת.

מה משמעותה של "המלה המדריכה" כל במקום הזה?

ב. מ"ד: ...וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם

ראב"ע ד"ה הוא והוטע בן-נון כמו (טמות ט"ו א') אז יסיר משה ובני ישראל.

מה קשה לו ומה סעד מצא בטמות ט"ו א' לדבריל

ג. מ"ד: ...וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם.

המלבי"ם ד"ה ויבא משה וידבר: ויובן על פי זה שהסירה בכללוחה אחת היא: ספר חולדות ישראל
מאברהם עד טיטובו לאדמתם ובפרטיותם נחלקה לטסה חלקים, טכל אחד כולל ענין אחד...
וטבע האדם טדבר הדט יוקבע בלבנו ב וחר, לכן אמר חחילה הסירה כולה בלא הפסק ונקבעה
בלבם ככללה ואחרי כן טנה להט, והפטיק בין הפרקים ובאר כל הענינים והסודות טכל
פרק ופרק.

העמק דבר ד"ה ויבא משה: ..אחר שקרא באזני כל קהל ישראל בא עוד הפעם לאוהל מועד ודבר
באזני העם ענינים עמוקים טבה. וקיים בזה דבר ה' (ל"א י"ט) "סימה בפיהם".

(1) לדעת שני הפרטנים הסביר בפעם השניה את דברי הסירה ביתר עמקוה.
מה רמז מצאו לכך בלסוץ הפסוקים?

(2) הטוה לפסוקנו את הפסוקים:

ל' י"ט ועתה כתבו לכם את הסירה הזאת

" כ"ב ויכתוב משה אחתיהה הזאת

הסבר למה נאמר בפסוקנו (וכן בל' ל') "דברי הסירה" ולא
כמו בפסוק הנ"ל: "הסירה הזאת"?

ד. מ"ו: טימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם.

רס"י ד"ה טימו לבבכם: צריך אדם טיהיו עיניו ולבו ואזניו מכוונים לדבר חורה וכן הוא אומר
(יהזקאל מ' ד') "כן אדם ראה בעיניו ובאזנו. טמע וטיס לבן". והרי דברים קל וחומר: ומה
תבנית הבית, טהוא נראה לעינים ונמדד בקנה צריך אדם טיהיו עיניו ואזניו ולבו מכוונים
להבין - דברי חורה טהן כהררין החלויין בטערה על אחת כמה וכמה!

מה קשה לו בפסוקנו?

ה. מ"ז: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם.

ירושלמי פאה פ"א הלכה א': א"ר מנא: "כי לא דבר ריק הוא" - ואם ריק הוא - מכם הוא, ולמה?
מפני טאיין אחט יגעיס בחורה.

(1) מה הקטי בפסוקנו טעורר אותו לפרט כך?

(2) מהו הרעיון הכללי המבוטא בדבריו?

ו. מ"ז: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם...

רס"י ד"ה כי לא דבר ריק הוא מכם: לא לחנם אחט יגעיס בה, כי הרבה טכר חלוי בה, כי היא חייכם.
ד"אז אין לך דבר ריקן בחורה, טאט חדרטנו טאיין בו מהן טכר; חדע לך טכן אמרו חכמים: (בראטיה
ל"ו ו"ב) "ואחות ליטן חמנע", (בראטיה ל"ו י"ב) "וחמנע היחה פלגט אליפו, לפי טאמרה איני
כדאי להיות לו לאטה, הלואי ואהיה פלגטו". וכל כך למה? להודיע טכחו טל אברהט, טהיו
טלטונים ומלכים מחאויט לידבק בזרעו.

(1) האם הקטי טהוא רצה ליטב הוא אותו הקוטי טעמד לפני ר' מנא?

(2) מה ההבדל בין שני פרוטי רס"י ביחס לטמוטט במלה "טכר"?

/%

- 3) האם אחד משני פרוטי רט"י מזדהה עם רעיונו של ר' מנא בירוסלמי?
- 4) מקובלנו טאין רט"י מביא שני-פרוטים ליישוב טל קטי אחד, אלא אם לא נחה דעתו באף אחד מסניהם. הסבר מה הצריכו לרט"י להביא כאן שני פרוטים ומדוע לא ספקו הראטון?
- 5) ובקטי-פרוטי רט"י למה הביא רט"י (ע"פ מקורו הספרי) אח שני הפסוקים מבראשית ל"ו שלא כסדרם? נסה ליישב קוטיה זו?

ז. מ"ו: שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצווים את ...
 מ"ז: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם
 ר' יצחק אראמה: עקדה יצחק טער הטביעי:

...לכן אנטי לבב עם תורה ה' בלבם בראותם או בשמעם פירוט איזה פסוק או פרשה על דרך החקוי והצורה בו יוציא המפרט ממנה תועלת מוטבל מאיזה עיון שהיה בה נסתר ונעלם, שמרו להם פן יעלה על לבם דבר בליעל לסוים טום ספק בטום דבר ממה טיעידו עלינו פקוטי הכתובים חלילה. כי כמו שהמכיר בגוף לא יוכל הנחיש מציאות הלבוס ואמתתו, והמכיר בנפש בלתי יכול ג"כ לכחש את הגוף כי כלם הם אמתיים ונראין לעינים, כן הענין בסתרי התורה האלהית, שהמכיר בגופי ההלכות והדינין היוצאים מסיפורי התורה, כגון פרשת נחלוח טנאמר ע"י בנוח צלפחד (במדבר כ"ז) והלכות פסח שני ע"י האנשים אשר היו טמאים (ס"ט) וכיוצא באלו, אינו מכחיש פשוטי הסיפורים ההמה טהם הלבוס לאלו הגופים הנכבדים. אבל לאמין אנתם: כהייתם, עם שלא תועיל מאד ידיעתם דמאי דהוה הוה.

ועל זה הדרך היו רוב ספורי התורה הדומים להם שלא יוכחט נגליהם לקיום נסתרים חלילה. והנה כל ספר בראשית כפי מה שכתבוהו חכמינו ז"ל (בראשית מ') וכפי מה סיורה האמת עליו. עם שהוא ספור מקרים ומעשים טארעו לאבות כלם, היו סימן לבנים לעתים קרובים ורחוקים. וטעבוד מצרים והגאולה ממנו הכל הית רמז אל גאולת הנפש האמתית. ועל זה היסוד בנה הרמב"ן ז"ל הרבה ממה שכתב בעיונים ההם. וכבר כתוב טסטת ימי בראשית עם הטבת הם רמז לימות העולם הזה והעולם הבא. ובאמת כי לא יוכחט בזו דבר ממה טאירע לאבות והטעבוד והגאולה וגם לא מבריאח טמים וארץ. אבל הכל רטום בכתב אמת שהקליפות והחוכמה לא נחלפנו בענין האפות כלל רק בגלוי והסתר. כי הקליפות נראות לעין כל והחוכמות למי טחננון הטס דעה והטכל לחור ולדרוש מה טחחת הקליפה עד ימצא הפרי המתוק אשר בתוכה. וטנאמר "גל עיני ואביטה נפלאות מחורתך" (תהלים קי"ט).

וזה הענין בעצמו ביארו בסוף דבריו וחתמתם עד טאמר מטו רבנו ע"ה: "ועתה שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצווים וכו'" (דברים ל"ב). ירצה: הטמרו להם פן יפתח לב מטכיליכם לאמר, כי התורה הזאת לרוב מעלתה טמה מגמחה וכוונת חכליהה אל פנימי הדברים וסודותם, לא אל חיצונם כמו שהיה הענין בקצת חבורי חכמי האומות טנעטו על דרך המשל והחידה שהמכוון מהם הוא הפנימי לבד והחיצוני הוא דבר טאין בו מטט. כי לא כן הדבר בענין הזה. אבל ראוי לכס לטום לב אל כל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום. הן מספורי הענינים מבראשית עולם עד הנה, הן מהמצוות והמטפטטים טלמדת אהכס אשר תצווים אח בניכם לטמור לעטות אותן, כפטוטן ומטמען. "כי לא דבר ריק הוא", החיצוני מהם, "מכס", כמו שחבורים ההם טזכרנו. ולא עוד אלא טבדבר הזה תאריכו ימים וכו' (טס).

וזה היתרון הנפלא נמצא לתורה האלהית על כל חבור ספרי טאר החכמות והנמוטים. כי מהם שיכוונו אל מה טיאמר בהם ולא על זולתו. ומהם שיכוונו אל הפנימי טבהם והחיצוני הוא דבר ריק טאין בו מטט. וזאת התורה החיצונו והפנימי ממנה הכל אמת ומכוון מאחה. והוא ענין נפלא לא יאות כלל אלא אל יכולת החכמה האלהית לבד. כי הנה טלמה כבר חבר ספרים שהחיצוני מהם דברי מוסר ודרך ארץ והפנימי הוא דבר חכמה ודעה כמ"ס הוא בעצמו: "תפוחי זהב במטכיות כסף" וכו' (מטלי כ"ה) וכמו טפירט הרב המורה ז"ל (בפתיחה). אמנט סיהיה החיצוני הגדות וספורים אמתיים ממה שהיה ונברא בעולם או מצות ומטפטטים ויחיו בהם בעודם, והפנימי ענינים נפלאים מסודות חמציאות והצלחת האדם, הוא דבר טל נחן איפטורתו כי אם לא יח' לבדו.

1) כיצד מפרט הוא אח טסוקנו? האם קרוב פרוטו לאחד הפרוטים טראינו לעיל?

2) נגד איזו חפיטט (או חפיטות) טל התורה בכללה הוא נלחט?

טאלות המטומנות X קטות והמטומנות XX קטות ביותר. יפתור כל-אחד לפי הבנתו.

טאלוח וגם הטובות יט לסלוח לד"ר נחמה ליבוביץ, שכונת קריה-מטה, ירוטלים

לכל הלומדים והמעיינים גמי חתימה טובה.